

PIERZCHAŁA ANTONI (1888-1969)

Urodził się 6 stycznia 1888 roku w Rokosowie, w powiecie gostyńskim, jako syn Wincentego i Apolonii z domu Ratajczak. Miał braci: Jana (powstańca wielkopolskiego, urodzonego w 1890 roku) i Franciszka. W latach 1896-1903 uczęszczał do Szkoły Powszechnej w Rokosowie. W 1906 roku wyjechał do Westfalii, gdzie pracował zarobkowo przez okres dwóch lat. Od 10 października 1908 roku do 22 września 1910 roku odbył służbę wojskową w armii niemieckiej w szeregach 13. pułku piechoty, stacjonującego w Münster (Westfalia). Po odbyciu służby wojskowej do 1913 roku pracował w Westfalii jako górnik. Zmobilizowany został do armii niemieckiej po wybuchu I wojny światowej 2 sierpnia 1914 roku do 50. pułku piechoty w Rawiczu. W składzie tegoż pułku od 15 sierpnia 1914 roku brał udział w walkach na froncie zachodnim. 18 kwietnia 1915 roku został przeniesiony do 237. pułku piechoty, z którym przebywał na froncie wschodnim. 15 sierpnia 1915 roku ponownie przeniesiono go, tym razem do 335. pułku piechoty. Skierowany został na front zachodni, gdzie brał udział w walkach przeciw Francji.

Po zwolnieniu ze służby 11 listopada 1918 roku wrócił do Wielkopolski. 7 stycznia 1919 roku wstąpił w szeregi powstańcze pod dowództwem Michała Kaźmierczaka. Brał udział w walkach w składzie kompanii ponieckiej. Dalszą służbę kontynuował w szeregach 6. pułku strzelców wielkopolskich. Ze służby zwolniony został 18 maja 1919 roku. 7 listopada 1921 roku podjął służbę przygotowawczą w Straży Granicznej. W 1927 roku pełnił służbę na przejściu granicznym w Nad Stawem (nr strażnika 1844). Podczas pracy na tej placówce mieszkał w Jutrosinie. Ze służby granicznej odszedł po 17 latach pracy.

Od 30 listopada 1936 roku należał do Związku Weteranów Powstań Narodowych R.P. 1914-1919, później do Związku Powstańców Wielkopolskich Koło Rawicz. W latach okupacji niemieckiej został skierowany do prac przymusowych w Nadrenii, gdzie pracował w firmie Kersthold. Po wojnie przebywał we Francji, skąd wrócił do kraju w grudniu 1945 roku. 25 stycznia 1946 roku podjął pracę w rawickim Rejonowym Zarządzie Kwaterunku i Eksploatacji. Rok później zatrudnił się jako dozorca w Komunalnej Kasie Oszczędności w Rawiczu, a następnie w Banku Rolnym i Narodowym Banku Polskim w Rawiczu. 1 sierpnia 1958 roku, w wieku 70 lat, przeszedł na emeryturę.

7 września 1922 roku zawarł związek małżeński z Marianną Adamską (1902-1959). Miał czworo dzieci: Stefanię (1923-1933), Tadeusza (1925-1990), Zofię (1928-2005) i Henryka (ur. 1940).

Zmarł 8 kwietnia 1969 roku. Spoczywa na cmentarzu w Rawiczu.

Odznaczony był m.in.: Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921, Oznaką Staży Granicznej, Medalem 10-lecia Odzyskania Niepodległości, Wielkopolskim Krzyżem Powstańczym (1957) oraz Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1969), Dyplomem Zarządu Głównego

Związku Weteranów Powstań Narodowych R.P. 1914-1919 uzyskał tytuł weterana i został wciągnięty w kartotekę archiwum dla badań nad historią Powstania Wielkopolskiego pod nr 8611.

A. Grzelak, *Powstańcy Wielkopolscy Ziemi Jutrosińskiej 1918-1919*, Jutrosin 2012.